

מ"ת 19837/05 - מדינת ישראל נגד עבד אל כרים עראר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

26 יוני 2017

מ"ת 17-05-19837 מדינת ישראל נ' עראר(עוצר)

לפני כבוד השופט נאותה בכור

מדינת ישראל

הمحكمة

נגד
המשיב
עבד אל כרים עראר (עוצר)

ונוכחים:

ב"כمحكمة - עו"ד טובי הראל בא כוח המשיבעו"ד ויליד כבוב המשיב הובא על ידי שב"ס

החלטה

1. לפני בקשה למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

2. נגד המשיב הוגש כתוב אישום בו מיוחסות לו עבירות של **הובלה ונשיות נשך** - על פי ס' 144(ב) רישא לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") **והפרעה לשוטר במילוי תפקידו** - לפי ס' 275 לחוק.

על פי עובדות כתוב האישום - ביום **2.5.17** בשעות הערב המאוחרות הלך המשיב עם אדם נוסף בעיר ג'יג'וליה, כשהוא נושא עמו אקדח 9 מ"מ ומחסנית.

שוטרים שהלכו בסמוך - קראו לו לעצור, המשיב לא שעה לكريאותם, והשליך את הנשך לעבר מתחם בית סמור.

שוטר הורה למשיב לעצור - אך הוא התנגד למעצרו, הניף ידו לצדדים, עד שלבסוף הצליח השוטר לאוזקו. בcourt - מואשם המשיב כי הוביל ונשא נשך, והפריע לשוטר במילוי תפקידו.

3. עם הגשת כתוב האישום - הוגשה נגד המשיב הבקשה למעצרו עד תום ההליכים שבפני - בה נטען כי קיימות ראיותلقאהר למשיב בכתב האישום, כי קיימת עילת מסוכנות סטטוטורית למעצרו לפי ס' 21(א)(1)(ב) לחס"פ (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"), שכן קיימיסוד סביר לחשש לסייע בטחונו של אדם והציבור בשל חומרת העבירה ונסיבותיה.

כן קיים חשש כי המשיב ינסה לשבע הליכי משפט - כנלמד מהתנגדותו למעצרו.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

עוד נטען כי אין חלופה שיש בה להבטיח את מטרות המעצר, ועל כן יש להורות על מעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

4. ביום **24.5.17** הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכואורה וUILT מעצר בסיסי בבקשתו, ובהמשך לעתירתו - נדחה הדיון לקבלת תסקير מעצר.

ב"כ המבקשת לא התנגד לבקשתו - אך ציין כי עמדת המבקשת נותרת למעצרו עד תום ההליכים של המשיב.

5. **בתסקיר המעצר מיום 20.6.17** נスクרו תולדות חייו של המשיב, היומו בן 19 המתגורר בג'לגוליה עם משפחתו, וכי בשנה האחרונות עבד בஸעה שבבעלות אביו.

לאחר תום לימודיו נרשם ללימודיו חשבונות.

תפקודו במסגרת הלימודים והתעסוקתית תוארה כחיה ויציבה.

אין למשיב הרשות קודמות, ועם זאת - תלוי ועומד נגדו כתוב אישום בבית המשפט לנוער בגין עבירות רכוש ואלימות (ת.פ. 16-05-28971) במסגרת הופנה לשירות המבחן לנוער והושגה הסכמה כי יוטל עליו צו של"צ. טרם נגזר דיןו.

המשיב תיאר את קשייו במעצרו, הוא שמר על איפוק זהירות, ומיעט בביטוי רגשי.

הוא נתה להשליך האחריות למעצרו על השפעה חברתית שלילית.

במהלך השנה האחרונות חלה הדרדרות מתמשכת במצבו וביכולתו להציג לעצמו גבולות פנימיים, כמו גם הסלמה באופיו העבירות המיוחסות לו.

רמת הסיכון להישנות מעורבות בעבירות אלימות שנלמדה נכון הידר הרתעה מהליין משפטי קודם וכל נסיבותיו נקבעה כבינה, בדרגת חומרה ביןונית.

נבדקה בבקשת המשיב להשתחרר לחילופת מעצר בבית משפטו **בג'לגוליה** בפיקוח אמו ואחותו - אך נכון הקרבה הגיאוגרפית לסייעת מגוריו וקשריו השולטים - צינו אלה כבעיתות ומגבירות סיכון במצבו.

לפיכך - הוצעה חלופה בבית סבו **בחדרה** - בפיקוח הנ"ל.

שירות המבחן התרשם כי השתיים מתאימות לשמש כمفקיחות בחילופת מעצר רחוקה - למורת שהדבר יקשה על המפקיחות ושרגת חייהן.

כן הומלץ על צו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים.

6. טייעוני הצדדים

בדיוון שהתקיים לאחר קבלת תסקיר המעצר - שב ב"כ המבקשת על עתירתה של זו למעצר המשיב עד תום ההליכים בציינו כי:

(א) עבירות בטחון מקומות חזקת מסוכנות - שלא נסתירה, גם שהמשיב בחור עיר.

עומד ותלו נגדו תיק בגין עבירות איומים, תקיפת שוטר וUBEIROT RECHOSH - וביצומו של הילך פלילי זה - עבר לכואורה את העבירות נשא הבקשה למעצרו, ויש בכך הסכמה בהתקנותו.

(ב) על פי הפסיקה - עניינו של המשיב לא נמנה על המקרים החריגים בהם ניתן לשחרר לחלופה בגין עבירות נשך.

(ג) תסוקיר המעצר מTARGET התרדרות בהתקנות המשיב וביכולתו להציב לעצמו גבולות, בהשליכו את האחריות לחברת השולית בה הסתווב.

מайдן גיסא מצין ב"כ המשיב כי נוכח היותו של המשיב בגיר - צעיר, נעדר עבר פלילי, כי הוא מתעדד ללמידה, והتسוקיר בעניינו מצין כי הוא בעל יכולות לתפקיד תקין ויציב ושאייפות לקדם עצמו - ניתן לשחררו לחלופת מעצר, על כי ניתן לתת בו אמון ויש בחלופת המעצר שנמצאה מתאימה כדי לאין את מסוכנותו.

כן הפנה לפסיקה ولבנטית בנסיבות דומות של עבירות נשך אף עם עבר פלילי - שם שוחררו הנאים/משבבים מעצרם.

לפיכך, עתר לשחרור המשיב לחלופה שהוצאה על ידי שירות המבחן.

7. **דין ומסקנות**

האם ניתן להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר, או לחלופת מעצר לא תסוכן?

על פי פסיקת ביהם"ש העליון - רק במקרים חריגים ניתן לאין להציג מסוכנות, כשמדבר בעבירות נשך, ובצד זאת להורות על שחרור לחלופת מעצר (בש"פ 519/11 מדינת ישראל נ' הייבי, בש"פ 4997/05 קייס' נ' מדינת ישראל בש"פ 4323/17 מ"י נ' איסר סרסור).

בעניינו יש אף לבחון אם ניתן לתת אמון במשיב ואם קיימים טעמי מיוחדים כלשון ס' 22 ב(ב) לחוק המעצרים, על מנת לש��ול אף לחילופין את מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

לאחר שנדרשתי לטיעוני הצדדים ותסוקיר המעצר - הגעתו לכל מסקנה כי יש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וחלופת מעצר לא תסוכן בעניינו.

לא התקיימו בעניינו נסיבות חריגות המצדיקות את שחרורו לחלופת מעצר ואף לא שיקילת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

בצד המלצה שירות המבחן בתסוקיר לשחרור המשיב לחלופת מעצר בפיקוח אימו ואחותו - מצינית הידדרות ביכולתו להציב לעצמו גבולות פנימיים, וכי חלה הסכמה באופי העבירות שהוא עבר, כאשר בעיצומו של הילך משפטי המתנהל נגדו בגין עבירות אלימות ורכוש - עבר לכואורה עבירות חמורות נשא מעצרו - הובלה ונשיאת נשך, והפרעה לשוטר במלוי תפקידו.

בהתנגדותו של המשיב למעצר יש גם התרסה כנגד גורמי אכיפת החוק באופן המלמד על היעדר מORA מהם, ולא ניתן לתת בו אמון כי עומד בקביעת התנאים לשחררו/מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

המלצת שירות המבחן לא מהווה טעם צזה.

עמוד 3

גם הקביעה של שירות המבחן את הסיכון להישנות מעשי אלימות נקבעה כבינונית, בחומרה הנכפית כבינונית -
מעצימה את החשש, באופן שאינו מצדיק את שחרורו.

לא ניתן להתעלם גם מחומרת העבירות המיוחסות למשיב - כשבשת לילה, נשא אקדח ומחסנית, בעבורה של
עיר, לא שעה לקריאת שוטרים, השלים את הנשק, התנגד למעצרו - באופן המלמד על מסוכנות ממשית
הנסקפת מהתנהגותו.

לא הтельמתי מגילו הצער של המשיב, ותכניותיו לעתיד, כמו גם מミיקומה הגיאוגרפי של החלופה - אך אין
באליה כדי לאין החשש ממסוכנותו הטבעה במעשהיו.

.8 סופו של דבר הנסי מורה על הארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה והודעה היום ב' تمוז תשע"ז, 26/06/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

הדברים תועדו.

ניתנה והודעה היום ב' تمוז תשע"ז, 26/06/2017 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור, שופטת